

מפגש בישול מתכון עם זיכרון

כל אדם, מכל מקום בעולם, מכיר את התחושה של אובדן ושל געגוע,
לכל אדם יש המתכון שמזכיר לו מישהו יקר.

מתכון עם זיכרון - הנצחה ייחודית לזכר חללי צה"ל וחללי פעולות האיבה
דרך בישול מתכונים אהובים והסיפור שמאחוריהם.
זאת על ידי מפגשי בישול בהם מבשלים מנה אהובה של חלל צה"ל או חלל
פעולות איבה. במפגשים מבשלים, טועמים ומשתפים תמונות, סיפורים,
קטעי וידאו ומשוחחים על האדם שמאחורי המנה ומשפחתו.

לקראת יום הזיכרון יתקיימו ברחבי הארץ מפגשי בישול בהם יונצחו חללי
צה"ל ונפגעי פעולות האיבה, במסגרת מתכון עם זיכרון.

מפגש בישול לזכר

ארז טל דוד ז"ל

ילדות

בן עליה ונורי. נולד ביום כ"ח באדר ב' תשל"ו (30.3.1976) באור עקיבא, בן בכור למשפחה
בת שלושה בנים.

ארז למד בבית-הספר היסודי "רוטשילד" באור עקיבא.

על הילד שהיה

ארז היה ילד פעיל, שובב ועליז, ואהב מאוד לשחק במשחקי הילדות הרבים.

גיל ההתבגרות

ארז למד בחטיבת הביניים "שרת" ובבית-הספר התיכון "כצנלסון" בכפר סבא, שם היה תלמיד מצטיין, בעל יכולות ומוטיבציה גבוהה.

כשהיה בן שלוש עשרה, עברה המשפחה להתגורר בקיסריה. ארז רכש לעצמו חברים חדשים ובמקביל המשיך לשמור על קשרים קרובים וחמים עם ידידיו הרבים באור עקיבא.

בהיותו בן ארבע עשרה, ביקש ארז לעבור לגור ולהתחנך בפנימיית "שטיינברג" בכפר סבא.

הוא בחר במסגרת חינוכית זו, בשל האווירה החיובית, החברתית והנעימה שאפיינה את

המקום.

תחביבים ותחומי עניין

ארז היה נער פעיל ושובב ובאותה העת גם חכם וחושב.
ארז אהב מאוד פעילות חברתית, ותמיד היה דמות בולטת ומובילה, דומיננטי, עם אישיות
כובשת וקסם אישי רב. עלם יפה, ששמחת ואהבת החיים תמיד ניכרו על פניו.
ארז אהב לרקוד וידע להנות מהחיים. בשעות הפנאי אהב והיטיב לצייר - ציורי נוף, דמויות
מיניאטוריות ועוד.

הגיוס לצה"ל

בתחילת חודש אוגוסט 1994, גויס ארז לשירות חובה בצה"ל והוצב לחטיבת גולני, לגדוד "גדעון". מתחילת דרכו בצבא, היה מאושר מהצבתו.

השירות הצבאי

ארז סיים את מסלול הטירונות הארוך והמפרך והאימון המתקדם, נשלח לקורס לוחמי "אכזרית" ולקורס נגמ"שים ונבחר לצאת לקורס מ"כים חי"ר. בתום הקורס, קיבל דרגת סמל והתעקש לצאת לשרת בפלוגת המסלול, שעלתה באותה עת ללבנון, ולא בבסיס האימונים החטיבתי. לדברי מפקדיו, ביצע ארז כל משימה ברצינות ובאחריות, ועם זאת היה מלא שמחת חיים ותמיד אופטימי. גם בתקופת האימונים הקשים היה החיוך על פניו.

ארז תמיד עזר ותרם, לדברי חבריו. הוא היה כולו גאווה יחידה, ובחופשותיו הרבה בסיפורים מרתקים על השירות ועל הסיפוק וההנאה שהוא חש. ארז היה מודע לסיכונים הרבים, אך לא חשש ודאג תמיד להרגיע את משפחתו.

ארז היה מפקד מסור והזכיר שהוא קודם כל חבר לחייליו ורק לאחר מכן, מפקדם. מנעוריו, ובכל תקופת הצבא היה ארז בקשר חברי ואוהב עם חברתו, עדי.

מועד הנפילה

ביום י"ט באדר תשנ"ו (10.3.1996), נפל ארז בקרב בלבנון. בן עשרים היה בנופלו. ארז נפגע כאשר השיירה עליה פיקד עלתה על מטען צד בדרכה משטח לבנון לישראל, ליד שער פאטמה. הוא הובא למנוחת עולמים בחלקה הצבאית בבית העלמין באור עקיבא. הותיר אחריו הורים ושני אחים - מני ותומר. לאחר מותו הועלה לדרגת סמ"ר.

במכתב ניחומים למשפחה השכולה, כתב מפקד הגדוד: "ארז היה מפקד ומנהיג לא בשל הדרגה או קורס הסמלים שעבר, אלא בשל היותו בעל אישיות בוגרת ותכונות מנהיגות... בפלוגת אוגוסט 1994, אחת הפלוגות הטובות ביותר שהיו בגדוד, היה ארז אחד מעמודי התווך. לעולם אופטימי ומחייך, תמיד במורל גבוה עם מלת עידוד וכתף רחבה להישען עליה. ידע לספר בדיחה ברגעים קשים וכאשר היה צריך, נהג ברצינות, באחריות ובמקצועיות גבוהה".

בערב לזכרו, אמרה אמו: "...כדי לדעת מהי אהבה, צריך היה להכיר אותו: אמון, הבנה, ביטחון, הדדיות, חום וחיבוק, מלת עידוד - ידעת להעניק לכולנו."

אביו הוסיף: "תמיד השרית עלינו ביטחון, כאשר סיפרת עד כמה אתה בטוח, מרוצה ומאושר... ניתן היה לשמוע בדבריך שמחה, גאווה והערצה וכל זה נתון לגולני".

עדי, חברתו: "ראית את הכל בוורוד, במיוחד את החיים שבפתח. היית הבן-אדם הכי מאושר עלי אדמות והפכת גם אותי למאושרת לשנים אחדות..."

מזמינים אתכם לרשום כמה מילים ולשתף איתנו

באתר האינטרנט

של מתכון עם זיכרון

www.matkonzikaron.co.il

או ברשתות החברתיות, ואנו נעביר למשפחה

תודה שלקחת חלק במפגש בישול

מתכון עם זיכרון

